

คณ:กรรมการการเลือกตั้งกับ การจัดการการเลือกตั้งในอินเดีย

รศ. ประณต นันทิยะกุล*

ประเทศไทย เป็นสาธารณรัฐประชา-อิปไตย ตามรัฐธรรมนูญของอินเดีย กำหนดขึ้นของประเทศว่า “การด” (Bharat)¹ ส่วนคนไทย รู้จักในนาม “ชมพูทวีป” ซึ่งหมายถึง ประเทศไทย นี้เดินนั่นเอง ปัจจุบันอินเดียมีประชากร ประมาณ 950 ล้านคน นับเป็นประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ตามคำปราศรัยของรัฐธรรมนูญอินเดีย มีเจตนาرمย์ที่จะให้อินเดียมีการปกครองแบบประชาธิปไตย ต้องการให้ประชาชน “.....ได้รับ ความยุติธรรมทั้งทางลัษณะ เศรษฐกิจ และ การเมือง มีเสรีภาพในความคิด การแสดงออก

ความเชื่อ ความศรัทธา และการกราบไหว้บูชา มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในฐานะและโอกาส และส่งเสริมให้มีการครدارภาพ ในหมู่ ประชาชนทั้งมวล เพื่อเป็นหลักประกันศักดิ์ศรี ของเอกบุคคล ความสามัคคีและความเป็นเอกภาพของชาติ²

คำปราศรัยดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นเจตนาرمย์ของรัฐธรรมนูญว่า ต้องการให้อินเดีย มีการปกครองแบบประชาธิปไตย และให้สิทธิ ความเสมอภาค เสรีภาพ ภราดรภาพ และ ความเป็นเอกภาพของชาติ ดังนั้น ผู้นำทางการเมืองอินเดียส่วนใหญ่ นับตั้งแต่ได้เอกสารช

*อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹The constitution of India, Lok Sabha Secretariat (New Delhi – 110001 India.) 1995. Article 1.

²Ibid, p. 1.

เป็นต้นมา ต่างก็ยอมรับและยึดถือปฏิบัติตาม
แนวทางประชาธิปไตยมาโดยตลอด

ประเทศไทยเดียว เป็นประเทศหนึ่งที่ได้
บัญญัติ เรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ใน
รัฐธรรมนูญ และมีรูปแบบคณะกรรมการการ
เลือกตั้ง ที่นับได้ว่ามีประสิทธิภาพในการนำไปใช้
ได้ค่อนข้างดี จึงเห็นว่า รูปแบบคณะกรรมการการ
การเลือกตั้งของอินเดียสามารถนำมาประยุกต์
ใช้กับรูปแบบคณะกรรมการการเลือกตั้งของไทย
ที่จะมีขึ้นในอนาคตได้

เพื่อที่จะได้เกิดความเข้าใจรูปแบบคณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดีย จึงสมควรที่จะได้ศึกษาถึงระบบการเมืองการปกครองของอินเดีย และระบบวิธีการเลือกตั้งของอินเดียไว้ด้วยเช่นกัน

รับเลือกตั้งทางอ้อม กล่าวคือ ได้รับเลือกตั้งจากผู้แทนของชาวอินเดียที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน (ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้ผู้ออกเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีมาจากสามฝ่ายได้แก่ สมาชิกราษฎร สมาชิกโลกสภาก และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และมีลักษณะได้รับเลือกตั้งใหม่ได้อีก ซึ่งรัฐธรรมนูญอินเดียมีได้บัญญัติไว้ว่า ประธานาธิบดีจะดำรงตำแหน่งได้กี่สมัยแต่โดยที่ประธานาธิบดีคนแรกของอินเดีย ดร.ราเชนทร์ ประศาสน์ เมื่อได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่ง 2 สมัยติดต่อกัน ได้ปฏิเสธที่จะรับตำแหน่งต่อไปเป็นสมัยที่ 3 การปฏิบัติของประธานาธิบดีคนแรกดังกล่าว จึงได้กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ประธานาธิบดีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกิน 2 สมัย

1. การเมืองการปกครองประเทศไทย อันเดียว

ก. ประธานาธิบดี

ประธานาธิบดีอินเดียดำรงตำแหน่งในฐานะเป็นประมุขของประเทศไทย เป็นตัวแทนของชาติแต่ไม่ใช่ผู้บริหารประเทศไทย ประธานาธิบดีได้

ตามรัฐธรรมนูญของอินเดีย มาตรา 53 กำหนดให้อำนาจบริหารของรัฐบาลกลางเป็นของประธานาธิบดี ซึ่งประธานาธิบดีอาจเป็นผู้ใช้โดยตรงหรือผ่านทางเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่ขึ้นตรงต่ประธานาธิบดีก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นด้านบริหารนิติบัญญัติ หรือด้านการประธานาธิบดีมักจะทำตามคำเสนอแนะของผู้อื่นทั้งสิ้น กล่าวคือ

สรุปคัดย่อจากประเด็น นันทิยะกุล, ร.ศ. การเมืองการปกครองอินเดีย เอกสารประกอบการศึกษาหลักสูตรการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 1 สถาบันพระปกเกล้า และมนตรี ตัณฑวิรัตน์, นาย., คณะกรรมการการเลือกตั้ง เอกสารวิจัยส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย สำหรับผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 1 ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2539 – 2540.

ด้านบริหาร ประธานาธิบดีจะใช้อำนาจผ่านคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยมีนายกรัฐมนตรีที่ทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำให้ประธานาธิบดีใช้อำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ด้านนิติบัญญัติ
ประธานาธิบดีจะใช้อำนาจผ่านสมาชิกรัฐสภาอันได้แก่ โภกสภาและราชยสภา ซึ่งสภานี้สองจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำให้ประธานาธิบดีใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ

ด้านตุลาการ
ประธานาธิบดีจะใช้อำนาจผ่านศาลสูติธรรมซึ่งผู้พิพากษาในระดับต่างๆ จะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำให้ประธานาธิบดีใช้อำนาจตุลาการ

เจตนาرمย์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการที่จะให้ตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นตำแหน่งประมุขที่มีเกียรติไม่ต้องการให้เป็นตัวแทนของพรรคการเมือง เพราะถ้าเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองแล้ว ก็จะเป็นตัวแทนของพรรคที่มีเสียงข้างมาก แต่สภาราชการเป็นจริงในทางปฏิบัติ ประธานาธิบดีมักจะถูกสนับสนุนโดย

ผู้นำพรรคที่มีเสียงข้างมากเสมอ

ประธานาธิบดีอินเดียต้องสถาบันตนว่าจะปกป้องรัฐธรรมนูญ กฎหมายและอุทิศตนให้กับการบริการและความพำสุขของประชาชน

แห่งอินเดีย ประธานาธิบดีอาจถูกรัฐสภาถอดถอน (Impeachment) ให้ออกจากตำแหน่งได้

ตามรัฐธรรมนูญของอินเดีย ประธานาธิบดีมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญหลายประการ อาทิเช่น ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ตามคำแนะนำของรัฐสภา และแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี, ประธานาธิบดี มีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกราชยสภาได้ 12 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน, ประธานาธิบดีมีอำนาจยุบสภา โดยมีอำนาจยุบสภาได้เฉพาะโภกสภาก่อนนั้น, ประธานาธิบดี

คณะกรรมการราษฎรเลือกตั้งของอินเดีย เป็นองค์กรอิสระ เป็นกลาง และมีอำนาจกึ่งตุลาการตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยมีนโยบายที่จะปกครองและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบบทุนประชาธิปไตยให้คำปรึกษาดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาแห่งมูลรัฐประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี

ดำรงตำแหน่งเป็นจอมทัพมีอำนาจแต่งตั้งผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็นผู้ประกาศสิ่งความกับต่างประเทศ และลงนามในสัญญา

สงบศึก เป็นประธานกรรมการป้องกันแห่งชาติ (อย่างไรก็ได้ก่อนที่ประธานาธิบดีจะดำเนินการ จะต้องได้รับความเห็นชอบและข้อเสนอแนะ จากคณะกรรมการตัวและกรรมการป้องกันแห่งชาติ ก่อน) เป็นต้น

สำหรับกรรมการเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญ กำหนดให้อำนาจไว้แก่ประธานาธิบดีให้เป็นผู้แต่งตั้ง และมีอำนาจถอดถอนได้ ซึ่งรายละเอียดจะได้กล่าวต่อไป

๖. นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

ตามรัฐธรรมนูญอินเดีย กำหนดให้มี คณะรัฐมนตรีซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำ เพื่อ ช่วยเหลือและแนะนำประธานาธิบดีในการ บริหารประเทศ โดยประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นายกรัฐมนตรี และขณะเดียวกันประธานาธิบดี ก็จะแต่งตั้งรัฐมนตรีประจำแต่ละกระทรวงโดย คำแนะนำของนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี ได้รับการเลือกตั้งมา จากพระค์ที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งว่าผู้ใดจะเป็นหัวหน้าพระค์ที่จะมา เป็นนายกรัฐมนตรีให้กระทำการก่อนการเสนอชื่อ ให้ประธานาธิบดีลงนามแต่งตั้ง หรือกล่าว อย่างง่าย ๆ ก็คือว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้า พระค์การเมืองที่มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทน ราษฎร ก็จะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยอัตโนมัติ

นายกรัฐมนตรีมีภาระการดำรงตำแหน่ง เท่ากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ ๕ ปี

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับแต่งตั้งจาก ประธานาธิบดีแล้ว ก็จะสถาบันตนต่อหน้า ประธานาธิบดี เพื่อรับหน้าที่ในตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญพอ สรุปได้ดังนี้คือ

1. เป็นผู้นำของคณะรัฐมนตรีในการ บริหารงานของประเทศไทย (แม้ว่าในบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญจะให้อำนาจหน้าที่ในการบริหาร ประเทศไทยเป็นของประธานาธิบดี แต่ประธานาธิบดี จะใช้อำนาจเหล่านั้น ผ่านทางนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้มี อำนาจบริหารอย่างแท้จริงคือ นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี)

2. เป็นผู้แนะนำประธานาธิบดีในการ แต่งตั้งรัฐมนตรีและแบ่งหน้าที่ให้รับผิดชอบ แต่ละกระทรวง

3. รับผิดชอบด้านการบริหารงานของ ประเทศไทย

4. เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะ รัฐมนตรี กับประธานาธิบดี, ฝ่ายบริหารกับ ฝ่ายนิติบัญญัติ, และระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ

5. เป็นโฆษณาของรัฐบาลในสภा การ แถลงนโยบายของรัฐบาลในสภा การตอบกระทู้ ถามที่สำคัญ ๆ เป็นต้น

จากการที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารงานในนามของประธานาธิบดี ในทางปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจและบทบาทมากกว่าประธานาธิบดี เพราะการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย ตลอดจนการนำเอานโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับคณะกรรมการรัฐมนตรีซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำ ส่วนตัวประธานาธิบดีเพียงแต่ลงนามในพิธีการเท่านั้น

คณ:รัฐมนตรี

รัฐมนตรีทุกคนมีคุณสมบัติสำคัญ คือ ต้องเป็นสมาชิกรัฐสภา คือ ต้องเป็นสมาชิกสภाผู้แทนราษฎร (เลกสภา) หรือไม่ก็ต้องเป็นสมาชิกวุฒิสภา (ราชยสภา) สภาได้สภานี้นั่นผู้ที่ได้เป็นสมาชิกรัฐสภา อาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีได้ ปกติเมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีแล้วจะต้องได้รับการแต่งตั้งเป็นวุฒิสภา หรือไม่ก็ต้องออกใบสมัครเป็นสมาชิกสภารัฐมนตรี ใช่เดียวกับการที่ไม่ได้สมัครรับเลือกตั้งภายใน 6 เดือนเป็นอย่างช้า ในการนี้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งก็จะต้องถูกออกจากการตำแหน่งรัฐมนตรี เช่นเดียวกับการที่ไม่ได้สมัครรับเลือกตั้งภายใน 6 เดือน

รัฐมนตรีของอินเดียมีลักษณะคล้ายๆ กับของอังกฤษ คือ มีการแบ่งรัฐมนตรีเป็นสามประเภทคือ

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง (Cabinet Ministers) ทำหน้าที่ว่าการและรับผิดชอบในการบริหารงานของกระทรวงต่างๆ ตามที่

นายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเข้าร่วมรับผิดชอบในการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อตัดสินปัญหาในเรื่องนโยบายของรัฐบาล

2. รัฐมนตรีประจำกระทรวง (Ministers of State) เป็นรัฐมนตรีประจำกระทรวง ทบวงกรมต่างๆ ถือว่ามิใช่เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการรัฐมนตรี ดังนั้นอาจถูกเชิญไปร่วมประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาปรึกษาเรื่องบางเรื่องในบางโอกาสได้ รัฐมนตรีประจำกระทรวงนี้อาจอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

3. รัฐมนตรีช่วยว่าการ (Deputy of Ministers) เป็นรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่สังกัด ซึ่งจะได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างโดยอย่างหนึ่ง โดยปกติจะไม่ให้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีและไม่มีหน้าที่เป็นของตนเองอย่างชัดเจน

องค์ประกอบของคณ:รัฐมนตรี (Union Council of Ministers)

คณะกรรมการรัฐมนตรีของอินเดียมีตำแหน่งต่างๆ ที่รับผิดชอบในการบริหารงานแผ่นดิน ซึ่งมีความสำคัญตามลำดับลดหลั่นกันดังต่อไปนี้

1. นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) เป็นบุคคลสำคัญสูงสุดในฝ่ายบริหาร เป็นหัวหน้าประเทศที่มีเสียงข้างมากในสภารัฐมนตรี

'Constitution and Administration. Ambalon Cantt, Modern Publication, 1973, p.172.

นายกรัฐมนตรี จะทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เป็นผู้คุอยประสานงานของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้แลงไว้กับสภาพผู้แทนราษฎร

2. รองนายกรัฐมนตรี (Deputy Prime Ministers) ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยของนายกรัฐมนตรี ตามที่นายกรัฐมนตรีจะมอบหมาย อยู่ในฐานะทำการแทนนายกรัฐมนตรี เมื่อนายกรัฐมนตรีไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ โดยทั่วไปรองนายกรัฐมนตรีมักจะดำรงตำแหน่งว่าการกระทรวงได้กระทรวงหนึ่งอีกด้วย การแต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรีของอินเดีย มีได้แต่งตั้งทุกรัฐบาล แต่เป็นไปตามโอกาสและความกตัญกาทางการเมือง

3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง (Cabinet Ministers) มีหน้าที่รับผิดชอบในกระทรวงที่ได้รับมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของข้ารัฐการในกระทรวงนั้น จะนั้นจึงเป็นตำแหน่งที่ข้ารัฐการประจำจะต้องให้ความควรและปฏิบัติตามคำสั่งเสมอ และมีหน้าที่สำคัญต้องเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อตัดสินปัญหาในเรื่องนโยบายของรัฐบาล

4. รัฐมนตรีประจำกระทรวง (Ministers of State) เป็นรัฐมนตรีประจำกระทรวงมีหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มีได้เข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีแต่ออาจถูกให้ไปพิจารณาปรึกษาหารือบางเรื่องในบางโอกาสได้

5. รัฐมนตรีช่วยว่าการ (Deputy Ministers) ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่สังกัด ซึ่งจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดแล้วแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะมอบหมายและไม่ต้องเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรี

6. เลขาธุการรัฐมนตรีฝ่ายรัฐสภา (Parliamentary Secretaries) เป็นตำแหน่งต่ำกว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการ ทำหน้าที่ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงในกิจการต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านรัฐสภา

นอกจากนี้ยังมีคณะรัฐมนตรีที่สำคัญอย่างยิ่งด้วยอีกคณะหนึ่ง คือ คณะรัฐมนตรีวงศ์ใน (Inner cabinet Ministers) เป็นรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีไว้เนื้อเชื่อใจมีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษ เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการรถไฟรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นต้น เมื่อมีปัญหาที่สำคัญคือ มีนโยบายที่สำคัญที่จะต้องตัดสินใจ นายกรัฐมนตรีก็จะเรียกรัฐมนตรีวงศ์ในมาปรึกษา ในบางครั้งเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นความลับ มักจะตัดสินและแก้ปัญหากันในคณะรัฐมนตรีวงในนี้เอง โดยไม่ต้องนำเข้าไปประชุมในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี

ค. รัฐสภา

ฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภาของอินเดียได้รับอิทธิพลมาจากอังกฤษ เป็นแบบ 2 สภา

(Bicameral system) ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 79 รัฐสภาประกอบด้วย ประธานาธิบดี และ รัฐสภา ซึ่งมี 2 สภา ได้แก่ ราชยสภา (Rajya Sabha) หรือสภาสูง (วุฒิสภา) และโลกสภา (Lok Sabha) หรือสภาผู้แทนราษฎร

ราชยสภา (Rajya Sabha)

ราชยสภาหรือวุฒิสภาของอินเดียมีลักษณะคล้ายๆ กับวุฒิสภาพของสหรัฐอเมริกา เช่น รองประธานาธิบดีทำหน้าที่ประธานของราชยสภา แต่ที่มาของสมาชิกต่างกัน คือ ของสหรัฐอเมริกา เป็นผู้แทนของมลรัฐ ๆ ละ 2 คน ส่วนของอินเดียมีผู้แทนตามสัดส่วนของมลรัฐ รัฐที่มีพลเมืองมากก็มีผู้แทนได้มากลดหลั่นกัน ตามลำดับ

วาระการดำเนินการ

ราชยสภาเป็นองค์กรที่มีความมั่นคง และจะไม่มีการขับสภา เมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกราชยสภาแล้ว จะอยู่ในตำแหน่งเป็นเวลา 6 ปี สมาชิกหนึ่งในสามจะออกทุก ๆ 2 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกใหม่เข้ามา เพื่อจะได้มีการนำเข้าแนวความคิดใหม่เข้ามาสู่ราชยสภา ให้มากขึ้น

ประธานราชยสภา

รองประธานาธิบดีดำเนินการต่างๆ ของประธานาธิบดีโดยตำแหน่ง ซึ่งเลือกตั้งมาจากสมาชิกราชยสภาและสมาชิกโลกสภาให้ดำเนินตำแหน่งสมัยละ 5 ปี ตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจมากนัก อำนาจที่เด่นชัดคือ เป็น

ประธานราชยสภา ในขณะที่โลกสภาและราชยสภาประชุมร่วมกัน ประธานราชยสภาจะไม่เข้าร่วมประชุม เพราะมิได้เป็นสมาชิกของสภาได้สภานี้ ในกรณีนี้ ประธานโลกสภาจะทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมร่วมกัน

อำนาจหน้าที่ของประธานราชยสภา คือ การดำเนินงานของสภาตามระเบียบกฎหมายของสภา ควบคุมตรวจสอบ และการบริหารงานทั่วไปของสภาคล้ายๆ กับประธานโลกสภา ประธานสภาจะต้องวางแผนกลาง จะไม่ออกรถเสียงลงมติในที่ประชุมเว้นแต่จะมีเสียงเท่ากัน จึงจะออกเสียงเพื่อชี้ขาด

นอกจากนี้สมาชิกราชยสภาจะทำการเลือกตั้งรองประธานสภา เพื่อช่วยงานของประธานราชยสภา ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภา ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาเมื่อประธานสภาไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตามปกติ

โลกสภา (Lok Sabha)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติของอินเดียเรียกว่า “โลกสภา” มีลักษณะคล้ายสภาสามัญของอังกฤษ (British House of Commons) ทำหน้าที่ในการควบคุมการบริหารรัฐการแผ่นดิน นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีส่วนใหญ่ต้องมาจากการเลือกตั้ง สมาชิกโลกสภา มีตามสัดส่วนของจำนวนประชากรรัฐต่างๆ และรัฐในอารักขาของรัฐบาลกลาง

วาระการดำเนินการ

สมาชิกโลกสภาจะอยู่ในตำแหน่งคราว

ລະ 5 ປີ ເວັນແຕ່ຈະມີການຍຸບສກາກອ່ນເລີ້ນກຳຫັດ
ຫຼືມີການຂໍ້ມູນເວລາອູ້ນໃນດຳແນ່ງອອກໄປໄດ້
ຄຽວລະ 1 ປີ ໃນກຣນີທີ່ມີການປະກາສກວະ
ຈຸກເຈີນ ແຕ່ໄມ່ສາມາຮັດຕ່ອອາຍຸໄປໄດ້ກວ່າ 6 ເດືອນ
හັ້ງຈາກຍົກເລີກການປະກາສກວະຈຸກເຈີນແລ້ວ

อำนาจหน้าที่ของโลกสภาก

1. อ่านจำนวนที่ด้านนิติบัญญัติ

หน้าที่หลักของโลกสภาก คือ การออกกฎหมาย เพื่อใช้ในการบริหารรัฐการแผ่นดินร่างกฎหมายโดยปกติจะเริ่มเสนอจากสภาก ได้ สภานี้ก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากทั้งสองสภาก แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้ ประธานาริบดีจะเรียกประชุมสภาก ทั้งสองร่วมกัน โดยให้วินิจฉัยด้วยคะแนน เสียงข้างมาก ปกติโลกสภาก จะเป็นฝ่ายชนะเสมอ เพราะโลกสภามีสมาชิกมากกว่ารายสภาประมาณ 2 เท่า ในกรณีร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินจะต้องเริ่มเสนอจากโลกสภากเพียงแห่งเดียว แต่เมื่อผ่านสภาก ผู้แทนราษฎรแล้วต้องส่งไปให้รายสภากเพื่อขอคำแนะนำ ซึ่งสภาก ผู้แทนโลกสภากจะรับหรือไม่ก็ได้ ถ้ารายสภามิถลงกลับคืนมาให้ หรือไม่ให้ความเห็นเสนอแนะอะไรภายใน 14 วันนับแต่วันที่ได้รับร่างกฎหมายจากโลกสภาก

2 ສກາແລ້ວ

โลกสภานี้ไม่สามารถที่จะออกกฎหมายที่กำหนดว่าเป็นของมลรัฐ (State List) ยกเว้นระหว่างการประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือตามมติของรายสภานา ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ

มาตรา 249 ที่ให้อำนาจในการออกกฎหมายในส่วนที่เป็นอำนาจหน้าที่ของมลรัฐได้ นอกจากนี้กฎหมายที่ผ่านรัฐสภาแล้วอาจถูกยับยั้งโดยประธานาธิบดีและศาลสูงสุดมีอำนาจตีความ (Judicial Review) อีกด้วย

2. อ่านจหน้าที่ด้านการเงิน

หน้าที่ที่สำคัญอีกประการหนึ่งของโลกสภาก็คือ การควบคุมการเงินของประเทศ ไม่มีภาษีใดที่จะเรียกเก็บจากประชาชน หรือการก่อหนี้ลินโดยรัฐบาลเกิดขึ้นได้ยกเว้นภายใต้อำนาจและความเห็นชอบของรัฐสภาร้อยละพันดอลลาร์ เงินเดือน ค่าใช้จ่ายของประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี ผู้พิพากษาศาลสูงสุด อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ฯลฯ โลกสภาก็เป็นรายได้แต่ไม่มีการลงมติ ซึ่งเงินดังกล่าวจะเป็นกองทุนพิเศษ (Consolidated Fund) ของอินเดียภายใต้การเห็นพ้องของรัฐสภา

อย่างไรก็ตาม อำนาจในการควบคุม
การใช้จ่ายเงินเป็นอำนาจหน้าที่ของโลกสภาราชยสภาก็
อาจจะหยิบยกมาอภิปรายเกี่ยวกับ
งบประมาณ แต่โลกสภาก็เป็นผู้ร่วมกกฎหมายที่
เกี่ยวกับการเงินและลงมติอนุมัติตามที่ต้องการ

3. อำนาจหน้าที่ในการเลือกตั้งและการลงคะแนน

ทั้งโลกสภาราชย์สภามีอำนาจหน้าที่
ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี
ผู้พิพากษาศาลสูง ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

กรรมอัยการ อธิบดีกรมบัญชีกลางฯ และสามารถติดต่อนหรือปลดออกจากราคาตำแหน่ง ดังกล่าวได้ นอกจากนี้ยังสามารถลงโทษสมาชิก ลอกสภาก หรือบุคคลภายนอกที่ละเมิดสิทธิพิเศษ ของสมาชิกได้

4. อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ

ลอกสภามีอำนาจจบทบทในการแก้ไข รัฐธรรมนูญ การแก้ไขจะต้องอาศัยเสียงข้างมากของสมาชิกทั้งหมด และเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของสมาชิกที่มาประชุม และออกเสียงลงมติ เมื่อ รัฐธรรมนูญผ่านการแก้ไข ของรัฐสภาแล้ว จะต้องได้รับสัตยาบันโดยสภานิติบัญญัติแห่งรัฐไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของมลรัฐ จึงจะแก้ไขรัฐธรรมนูญได้

5. อำนาจหน้าที่ในการควบคุมฝ่ายบริหาร

อำนาจหน้าที่ในการควบคุมฝ่ายบริหาร ซึ่งคณะกรรมการต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อโลก สภาก ลอกสภามีอำนาจจัดตั้งกระทุกตาม เปิดอภิปรายเพื่อต้านให้รัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือ ทั้งคณะหรือเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรี รวมทั้งใช้วาร์ตัดหรือไม่อนุมัติงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีเสนอ แต่ในการควบคุมฝ่ายบริหาร ของอินเดียนี้ รัฐสภาของอินเดียดำเนินการ

ค่อนข้างจะเรียบร้อย ทั้งนี้เนื่องมาจาก

ประการแรก พระคริสตุบาลของอินเดีย เป็นพระค์ที่ใหญ่ที่สุด และมีความสามารถในการควบคุมให้สมาชิกของตนอยู่ในระเบียบวินัย ได้เป็นส่วนใหญ่

ประการที่สอง สมาชิกรัฐสภาของอินเดีย ส่วนใหญ่มีความเคยชินกับระเบียบข้อบังคับของ สภาเป็นอย่างดี เนื่องจากสถาบันนี้มีมานานแล้ว ในวงการเมืองการปักธงของอินเดียทุกระดับ ตั้งแต่ระดับมลรัฐ ถึงระดับชาติ สมาชิกรัฐสภาของรัฐบาลกลาง จำนวนมากเคยผ่านการเป็นสมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกนิติบัญญัติแห่งรัฐมาแล้วแทบทั้งสิ้น

ในกรณีที่คณะกรรมการต้องตั้งเห็นว่าการลงคะแนนมีการทุจริตหรือโกง การเลือกตั้งสามารถสังยกล เลิกการลงคะแนนและสั่งให้มีการลงคะแนนใหม่ได้

นอกจากนี้สภาอาจจะพักหน้าที่ที่กำหนดปกติ เพื่อพิจารณาเรื่องที่สำคัญเร่งด่วนเกี่ยวกับส่วนรวม เช่น การจลาจลที่รุนแรง อุบัติเหตุทางรถไฟ เป้าหมายของการหยุดทำหน้าที่ปกติของลอกสภานี้ก็เพื่อเร่งรัดให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการยื่นญัตติและวิพากรวิจารณ์ (calling attention motions and half an hour discussions) นโยบายและการกระทำการของรัฐบาล

การควบคุมของรัฐสภา และอำนาจการ

ให้ความไว้วางใจ ทำให้ฝ่ายบริหารต้องระมัดระวังและเป็นการป้องกันการใช้อำนาจผลการหรือผู้ขาดการปกครอง คำตามและการหยุดทำหน้าที่ ซึ่งกระทำโดยฝ่ายนิติบัญญัติเมื่อันกับเป็นการให้โอกาสแก่การแสดงความคิดเห็นของส่วนรวม ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐสภา

6. อำนาจหน้าที่ในการให้การศึกษา

ปัญหาต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบกระเทือนถึงประชาชน โลกสภามีอำนาจหน้าที่จะขยายยกมาอภิปรายเพื่อเป็นการเปิดเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบ และสื่อมวลชนยังได้ช่วยเผยแพร่ข่าวเสริม หรือกระตุ้นอีกทางหนึ่งด้วย จากคำพูดของนักหนังสือพิมพ์ขั้นนำในอินเดียกล่าวว่า “รัฐสภาของอินเดียสามารถที่จะเป็นกระจากสะท้อนและให้ความรู้ ความรู้สึกนิยมกับสาธารณะ และเป็นการทำหน้าที่ของรัฐสภาให้สาธารณะเห็นการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาส่วนรวมของสภาก จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดการยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป และสามารถหมายติของส่วนรวมได้” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นในสภาราชของอินเดีย ดังนั้น จึงเป็นได้ว่าสภาราชของอินเดียช่วยให้การศึกษาและเสริมสร้างระบบประชาธิปไตยอีกทางหนึ่งด้วย

2. ระบบการเลือกตั้งของประเทศไทย อันเดียว

นับตั้งแต่ได้เอกสารเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม

2490 เป็นต้นมา ประเทศไทยเดียวใช้ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกโกลสภานา 1 คน มาจาก 1 เขตการเลือกตั้ง โดยผู้สมัครที่ได้รับคะแนนสูงสุด จะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง เป็นการใช้ระบบการเลือกตั้งแบบระบบเลี่ยงข้างมากรอบเดียว

อย่างไรก็ตาม จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอินเดีย ตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้คือ 545 ที่นั่ง ในจำนวนนี้ 543 ที่นั่ง มาจาก การเลือกตั้งโดยตรง คือ มาจากรัฐต่าง ๆ 25 รัฐจำนวน 530 ที่นั่ง และจากเขตการปกครองอีก 13 ที่นั่ง ส่วนอีก 2 ที่นั่งส่วนไว้สำหรับชุมชนอินเดีย เชื้อสายอังกฤษ (Anglo – Indian) ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของประธานาธิบดีและนับตั้งแต่การเลือกตั้งปี 1991 ในรัฐสภาอินเดีย ชุดที่ 10 เป็นต้นมา ไม่มีผู้แทนราษฎรประเภทนี้ แต่อย่างใด

ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภา หรือราชสภารัฐธรรมนูญกำหนดจำนวนไว้ 250 ที่นั่ง ในปัจจุบันสมาชิกวุฒิสภามีการเลือกมาจากมูลรัฐและเขตการปกครอง จำนวน 233 ที่นั่ง และประธานาธิบดีจะพิจารณาแต่งตั้งส่วนอีก 12 คน จากบรรดาผู้ที่มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ เช่น ทางวรรณคดี วิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมสังเคราะห์ เป็นต้น

สำหรับในส่วนของมูลรัฐทุกมูลรัฐจะมีสภานิติบัญญัติแห่งมูลรัฐ หรือวิหารสภาราชหรือสภาราชผู้แทนราษฎรแห่งมูลรัฐ และในบางมูลรัฐ

เช่น รัฐพิหาร แจนมุ-แคชเมียร์ การ์นาตาค้า มหาราษฎร์ อุตตรประเทศ จะมีสภานิติบัญญัติ หรือวิหารนิติบัญญัติ แต่ไม่ใช่สภานิติบัญญัติ หรือวิหารนิติบัญญัติ แต่เป็นสภานิติบัญญัติ หรือวิหารนิติบัญญัติ ตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 1)

ปัจจุบันคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดำเนินการจัดการการเลือกตั้งประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี สมาชิกโกลสภากลและสมาชิกรายสภากล ซึ่งเป็นตำแหน่งทางการเมืองในระดับรัฐบาลกลาง และการเลือกตั้งระดับมลรัฐส่วนระดับท้องถิ่น ให้แต่ละท้องถิ่นไปดำเนินการจัดการการเลือกตั้งกันเอง¹

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. เป็นพลเมืองอินเดีย อายุครบ 18 ปี บริบูรณ์ ในวันที่ 1 มกราคม ของทุกปี
2. ไม่ขาดคุณสมบัติผู้มีสิทธิออกเสียง เลือกตั้ง เช่น สติพิณเพื่อน ไม่สมประกอบ ไม่มีถิ่นที่อยู่ในเขตเลือกตั้ง ผู้ถูกลงโทษเพราะกระทำผิดทางอาญา หรือกระทำผิดกฎหมาย เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
3. ต้องมีชื่อยื่นบัญชีผู้มีสิทธิออกเสียง เลือกตั้ง

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

1. เป็นพลเมืองอินเดีย
2. อายุครบ 25 ปีบริบูรณ์ สำหรับ สมาชิกโกลสภากลและสมาชิกวิหารนิติบัญญัติ ส่วน สมาชิกวิหารนิติบัญญัติและสมาชิกวิหารนิติบัญญัติ อายุ ครบ 30 ปีบริบูรณ์

3. คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่รัฐสภากำหนด ไว้ เช่น ต้องมีถิ่นที่อยู่ในเขตที่ตั้งสมัครรับเลือกตั้ง ต้องไม่มีความผิดหรือถูกลงโทษ หรือถูกเพิกถอนออกจากรัฐสภาเพราเหตุครอรับขึ้น หรือเพราความไม่ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และพันโนทีไม่เกิน 5 ปี ผู้ที่ไม่ยื่นบัญชีค่าใช้จ่ายในการสมัครรับเลือกตั้งต่อคณะกรรมการควบคุม การเลือกตั้งภายในเวลาที่กำหนด และโดยไม่มีเหตุผลก็จะถูกตัดสิทธิ์ ผู้เป็นข้ารัฐสภา ผู้ที่ได้รับเงินตอบแทนจากรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลมลรัฐรัฐได้รัฐหนึ่งของอินเดียจะสมัครรับเลือกตั้งไม่ได้ ยกเว้นได้รับการยกเว้นจากกฎหมายของรัฐสภาก พ.ศ. 2502 เช่น เป็นรัฐมนตรี ผู้ที่เป็นผู้อำนวยการบริษัทที่รัฐบาล มีหุ้นส่วนตั้งแต่ 25 ใน 100 ขึ้นไป ผู้ที่ทำสัญญาภารรัฐบาลเพื่อส่งลิ๊งของให้ หรือเพื่อการอย่างใดให้ จะสมัครรับเลือกตั้งไม่ได้

¹จากการสัมภาษณ์ Dr. M.s. Gill ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งของประเทศไทยอินเดีย ณ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งของประเทศไทยอินเดีย (NIRVACHAN SADAN, ASOK ROAD, NEW DELHI-100 001, INDIA) เมื่อวันจันทร์ที่ 17 พฤษภาคม 2540.

เอกสารประจำปีงบประมาณ ๑		ตารางเบร็ฟเก็บจำนำเงินเดือนสหกรณ์สภากาชาดไทยประจำปีงบประมาณที่ ๒						
ชื่อรัฐ/เขตปกครอง	รายสาขา	โภกสภาก			วิหารสภาก			วิหาร ประจำ
		ส.ส.โภกสภาก วรรณะ	ส.ส.จาก ผู้พันธุ์	สมาชิกรวม	สมาชิกจาก วรรณะ	สมาชิกจาก ผู้พันธุ์		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1. รัฐ								
1. รัฐอันดราประเทศ	18	42	6	2	294	39	15	-
2. อรุณาจัลประเทศ	1	2	-	-	60	-	59	-
3. ยัลส์ม 7	14	1	2	126	8	16	-	
4. พิหาร 22	54	8	5	324	48	28	96	
5. กัว 1	2	-	-	40	1	1	-	
6. กุจราท 11	26	2	4	182	13	26	-	
7. หารยัน 5	10	2	-	90	17	-	-	
8. ศิมาจัลประเทศ	3	4	1	-	68	16	3	-
9. แจมมูร์ - แคชเมียร์	4	6	-	-	87	7	-	36
10. กานาดาค้า	12	28	4	-	224	33	2	75
11. เครลา 9	20	2	-	140	13	1	-	
12. มัธยประเทศ	16	40	6	9	320	44	75	-
13. มหาราษฎร์	19	48	3	4	288	18	22	78
14. มณฑลปูระ 1	2	-	1	60	1	19	-	
15. เมฆารา雅	1	2	-	-	60	-	59	-
16. มีชอรั่ม 1	1	-	1	40	-	39	-	
17. นากาแลนด์	1	1	-	-	60	-	59	-
18. โอลิสลา 10	21	3	5	147	22	34	-	
19. ปัญจาบ 7	13	3	-	117	29	-	-	
20. ราชสถาน 10	25	4	3	200	33	24	-	
21. ลิขิม 1	1	-	-	32	2	12	-	
22. ทมิลนาดู 18	39	7	-	234	42	3	-	
23. ตรีปุระ 1	2	-	1	60	7	17	-	
24. อุตตรประเทศ	34	85	18	-	425	92	1	108
25. เบงกอลตะวันตก	16	42	8	2	294	59	17	-
2. เขตปกครอง								
1. หมู่เกาะอันดามันและนิโคบ้า	-	1	-	-	-	-	-	-
2. จันติการ์	-	1	-	-	-	-	-	-
3. คาดร้า แฉนนคราชาร์ลี	-	1	-	1	-	-	-	-
4. ดาวัณและติโถ	-	1	-	1	-	-	-	-
5. เคลส	3	7	1	70	13	-	-	-
6. ลัคชาดีวีป	-	1	-	-	-	-	-	-
7. ปอนดิเชอร์	1	1	-	30	5	-	-	-
รวม	233	543	79	41	3,990	544	532	393

¹คณะกรรมการการเลือกตั้ง : การเลือกตั้งทั่วไป ปี 1996 (โภกสภากลางที่ 11)

ประมาณการอิบดี แต่งตั้งสมาชิกราชภัฏสภากาชาดไทย จำนวน 12 ที่นั่ง

การขาดคุณสมบัติของการเป็นสมาชิกโลกรสก้า

1. เป็นบุคคลที่มีตำแหน่งในระบบรัฐการของรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลมลรัฐ
2. ถูกศาลลังฟ้องให้การเลือกตั้งเป็นโมฆะ
3. ถูกศาลลังให้เป็นบุคคลล้มละลาย
4. เป็นบุคคลที่ถือสัญชาติของประเทศอื่น
5. ขาดคุณสมบัติตามกฎหมายที่ออกโดยรัฐสภา

ระบบการเลือกตั้งในประเทศไทย (Election system in India)

ประเทศไทยได้รับเอกสารมาตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2490 เป็นต้นมา ระบบการเลือกตั้งได้กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 1 คน มาจาก 1 เขตการเลือกตั้ง ระบบข้างมากروبเดียว โดยผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (Election Commission)

คณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดียมีองค์กรอิสระ เป็นกลางและมีอำนาจกิ่งตุลาการตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยมีนโยบายที่จะปกคล้องและรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบบทุรกานต์ ให้คำปรึกษาดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาแห่งมลรัฐ ประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี ให้เป็น

ไปด้วยความเรียบร้อย เป็นกลางทางการเมือง และบริสุทธิ์ดิรกรรม

องค์ประกอบ

คณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดียมีหน่วยงานอิสระประกอบด้วย ประธานกรรมการการเลือกตั้ง 1 คน และกรรมการการเลือกตั้ง 2 คน ซึ่งมีฐานะเท่าเทียมกัน ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยคำปรึกษาจากนายกรัฐมนตรี

วาระการดำรงตำแหน่ง

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง และกรรมการการเลือกตั้ง มีวาระดำรงตำแหน่ง 6 ปี และกำหนดอายุไว้จะอยู่เกิน 65 ปีไม่ได้

หลักประกันในการดำรงตำแหน่ง

ประธานกรรมการการเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งตามวาระของตนเป็นการถาวร จะไม่ถูกโยกย้ายออกจากตำแหน่ง ยกเว้นจะมีเหตุผลเข่นเดียวที่จะกับการโยกย้ายประธานศาลฎีกา กล่าวคือประธานาธิบดีจะปลดประธานกรรมการการเลือกตั้งได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกรัฐสภา ทั้งหมด

เงินเดือน

ประธานกรรมการการเลือกตั้งจะได้รับเงินเดือนเท่ากับประธานศาลฎีกา และกรรมการ

การเลือกตั้งจะได้รับเงินเดือนเท่ากับผู้พิพากษาศาลฎีกา

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

กล่าวว่าได้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดียมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพสามารถจัดการเลือกตั้งที่มีเขตการเลือกตั้งจำนวนมหาศาลได้อย่างเรียบร้อย ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีอำนาจหน้าที่เพียงพอ กับการจัดการดูแลและการเลือกตั้งได้ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดียมีดังต่อไปนี้ คือ

1. กำหนด วัน เวลา การเลือกตั้ง (ชื่องานการเลือกตั้งอาจกระทำกันหลายวัน) เสนอ

ประธานาธิบดี เพื่อที่ประธานาธิบดีจะเป็นผู้ประกาศในรัฐวิจารณ์เบกษาให้มีการเลือกตั้งตามวัน และเวลาที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ

2. จดทะเบียนรับรองพรรคการเมือง และกำหนดสัญลักษณ์ของพรรคระหว่างวัน

3. ให้คำปรึกษาแก่ประธานาธิบดี สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขาดคุณสมบัติ หลังจากการเลือกตั้ง

4. เตรียมการและตรวจสอบทะเบียนรายชื่อผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง (ทุก ๆ ครั้งที่มีการเลือกตั้งและทุก ๆ วันที่ 1 มกราคม ของทุกปี) โดยพนักงานทะเบียนเลือกตั้งจะเป็นผู้เตรียมและแก้ไขทะเบียนรายชื่อผู้ที่มีสิทธิในการเลือกตั้งของแต่ละเขตเลือกตั้งของตน เริ่มจากพนักงาน

ทะเบียนเลือกตั้งเตรียมทะเบียนเลือกตั้งฉบับร่างในเขตเลือกตั้งของตน แล้วส่งจดหมายไปยังเจ้าบ้านเพื่อแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทุกคนที่ได้รับจดหมายจะต้องส่งจดหมายร้องขอลับคืนนอกจากนี้เจ้าพนักงานทะเบียนอาจไปหาข้อมูลด้วยตนเองตามบ้านก่อนที่จะใส่ลงในทะเบียนฉบับร่างก็ได้ จากนั้นพนักงานทะเบียนจะจัดประชุมทางเบียนเลือกตั้งฉบับร่างนำไปติดในที่สาธารณะเพื่อให้ประชาชนตรวจสอบ การคัดค้านรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องทำภายในเวลา 30 วัน นับจากวันที่ติดประกาศฉบับร่าง การเตรียมและตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งนี้ ผู้อำนวยการเลือกตั้งระดับอำเภอ และผู้อำนวยการการเลือกตั้งระดับมลรัฐ จะเป็นผู้ตรวจสอบความคุ้มตามลำดับขั้นอีกด้วยหนึ่ง

5. กำหนดที่ตั้งและจำนวนหน่วยเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้ง ภายหลังจากคณะกรรมการแบ่งเขตการเลือกตั้งกำหนดที่ตั้งและจำนวนหน่วยเลือกตั้งพร้อมทั้งติดประกาศรายชื่อ หน่วยเลือกตั้งบริเวณที่ลงคะแนน เตรียมที่บล็อกตั้ง เตรียมสำเนาทะเบียนบ้านผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เครื่องมือประทับตราสัญลักษณ์ลงบัตร บัตรเลือกตั้ง และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ

6. หน้าที่รับสมัครรับเลือกตั้ง หลังจากคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดวันเวลาของ การรับสมัครแล้ว ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งจะปิดประกาศบอกวิธีการ และสถานที่สมัครต่อสาธารณะ ผู้สมัครจะต้องส่งใบสมัครให้

ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง ซึ่งจะทำการตรวจสอบใบสมัคร และมีอำนาจไม่รับใบสมัครของผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ หากตรวจสอบแล้วพบว่า มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง หรือ ไม่กระทำการใดๆ ก็ตามที่กำหนดในกฎหมาย โดย ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งจะต้องเขียนเหตุผล ประกอบการปฏิเสธการไม่รับสมัครไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้สมัคร เห็นว่าการไม่รับใบสมัคร ไม่ชอบด้วยเหตุผล สามารถร้องขอต่อศาลให้ พิจารณาผลการตรวจสอบ ใหม่ได้

7. หน้าที่ควบคุม การลงทะเบียนเลือกตั้ง

ผู้ทำหน้าที่ควบคุม การลงทะเบียนเลือกตั้งให้เป็นไปด้วย ความบริสุทธิ์ดิรกรรม ก็คือ ประธานหน่วย เลือกตั้งและกรรมการ หน่วยเลือกตั้ง

นอกจากนี้ผู้สมัครรับเลือกตั้งอาจตั้ง ตัวแทนการเลือกตั้ง (โดยส่งรายชื่อแจ้งให้ ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งทราบก่อน) เข้าไป ดูแลการลงทะเบียนด้วยก็ได้

8. หน้าที่นับคะแนนและประกาศผลการ นับคะแนน

กรณีที่ได้มีประกาศ บัญชีรายชื่อ ผู้มี สิทธิเลือกตั้งไปแล้ว แต่ปรากฏว่าถ้ามี บุคคลไม่มีชื่อใน บัญชี ผู้มีสิทธิ เลือกตั้ง มีสิทธิ ร้องขอให้ใส่ชื่อใน บัญชีรายชื่อ ผู้มี สิทธิเลือกตั้ง จนถึงวันสุดท้าย ของการสมัครรับ เลือกตั้ง

ผู้ทำหน้าที่นับคะแนนและประกาศผลการ นับคะแนนก็คือ ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง ก่อนวันเลือกตั้ง 1 สัปดาห์ ผู้อำนวยการเขต การเลือกตั้งจะแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยัง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อทราบ

ผู้มีสิทธิจะอยู่ในขณะที่นับคะแนน ได้แก่ ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

นั้น จะต้องอนุญาตให้ ตัวแทนนับคะแนนมีโอกาส แสดงเหตุผลในการตรวจ สอบบัตรเลือกตั้งก่อน

หลังจากนับคะแนน เสร็จสิ้น ผู้อำนวยการเขต การเลือกตั้ง จะประกาศ รายชื่อผู้ได้รับเลือกตั้ง และรายงานไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งจะประกาศรายชื่อ ผู้ได้รับการเลือกตั้งใน รัฐกิจจานุเบกษาต่อไป

9. อำนาจยกเลิก การลงทะเบียนเลือกตั้ง

ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็น ว่าการลงทะเบียนมีการทุจริตหรือโงการเลือกตั้ง สามารถลั่นยกเลิกการลงทะเบียนและสั่งให้มีการ ลงทะเบียนเลือกตั้งใหม่ได้

10. อำนาจตัดสินคดีต่าง ๆ เกี่ยวกับการ

เลือกตั้งทั่วไป (อำนาจในเชิงกิ่งตุลาการ)

อำนาจข้อนี้นับได้ว่าเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ และมีความสำคัญมากทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้งอนเดียมีอำนาจสูงสุดในการเลือกตั้ง รัฐธรรมนูญของอินเดีย มาตรา 324(1) บัญญัติไว้ว่า “หน้าที่อำนาจการโดยตรงในการควบคุม การเตรียมทະเปียน รายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และหน้าที่ควบคุมการเลือกตั้งไปสู่รัฐสภาและ สภาแห่งมลรัฐ การเลือกตั้งประธานาธิบดีและ รองประธานาธิบดี ถูกมอบอำนาจไว้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง” ภายใต้บทบัญญัติดังกล่าว ทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจอย่าง กว้างขวาง รวมทั้งอำนาจตัดสินคดีความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการ เลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ การเลือกตั้ง ประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี การ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจ สอบของศาลสูง แต่ศาลสูงจะได้ส่วนหนึ่งตัดสิน คดีเกี่ยวกับการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ต่อเมื่อ ผู้ได้รับความเสียหายจากการตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้งมาร้องเรียน ต่อศาลสูง

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้ง ใน สัญที่เป็นอาณา尼คมของอังกฤษและก่อนอินเดีย เป็นเอกสาร อังกฤษเป็นผู้จัดการเลือกตั้งสมาชิก สภาร่างรัฐธรรมนูญให้ในเดือนกุมภาพันธ์ 2490 เพื่อให้สภาร่างรัฐธรรมนูญร่างรัฐธรรมนูญให้กับ

ประเทศอินเดีย และเมื่อรัฐธรรมนูญได้ประกาศ ใช้อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2493 ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นองค์กรอิสระ จากสถาบันทางการเมือง เช่น คณะรัฐมนตรี รัฐสภา และศาล มาตั้งแต่ต้น

อนึ่ง แต่เดิมคณะกรรมการการเลือกตั้ง ของอินเดียมีประธานกรรมการการเลือกตั้งทำงาน คนเดียวมาโดยตลอด ไม่ยอมให้กรรมการการเลือกตั้งอีก 2 คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพิ่มขึ้น ในปี 2534 ออกเสียงด้วย ยังผลให้กรรมการการเลือกตั้ง 2 คน พ้องไปที่ศาลฎีกา แต่ ประธานาธิบดียกเลิกคำสั่งเสียก่อน จึงทำให้ ศาลฎีกามีได้วินิจฉัยประเด็นปัญหาดังกล่าว จนกระทั่งมาถึงปี พ.ศ. 2538 รัฐสภาได้ออกกฎหมายกำหนดเงินเดือนของกรรมการการเลือกตั้งที่ประธานาธิบดีอาจแต่งตั้งเพิ่มขึ้น แต่ ประธานกรรมการการเลือกตั้งก็ไม่ยอมให้ออก เสียงในการประชุมตัดสินปัญหาต่าง ๆ เหมือนที่ เขาเคยคัดค้านไว้ ทำให้รัฐบาลลงคะแนน กรรมการการเลือกตั้งอีก 2 คน มีสิทธิเท่ากับประธาน กรรมการการเลือกตั้งในการออกเสียงประชุม คณะกรรมการ การ และมติที่ประชุมต้องเป็นเอกฉันท์ จึงจะมีผลใช้บังคับได้ เว้นแต่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะวางระเบียบไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็น

ศูนย์กลางการบริหาร การดำเนินการตามภาระ กิจโนบายการตัดสินใจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมีประธานกรรมการการเลือกตั้ง 1 คน กรรมการการเลือกตั้ง 2 คน ซึ่งมีอำนาจและฐานะเท่าเทียมกันคล้ายผู้พิพากษาศาลฎีกา (ศาลสูงสุด) ของอินเดีย

การดำเนินการจัดการการเลือกตั้ง และกระบวนการการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการ การเลือกตั้ง และกรรมการ การเลือกตั้งจะร่วมกันตัดสินใจ โดยอาศัยเสียงข้างมากเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีการประชุมร่วมกันเป็นประจำ เพื่อพิจารณาปัญหาสำคัญ ๆ และกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป โดยประธานกรรมการการการเลือกตั้งจะทำหน้าที่ เป็นประธานการประชุม

ประธานกรรมการการเลือกตั้งและกรรมการ การเลือกตั้งมีผู้ช่วย 2 คน คือ รองกรรมการ การเลือกตั้ง เป็นข้ารัฐการประจำของอินเดีย หากเทียบกับประเทศไทยจะเทียบได้กับเลขานุการ สถาปัตยแทนราชภารหรือเลขานุการวุฒิสภา ซึ่ง เป็นข้ารัฐการตำแหน่งสูงสุดของสายข้ารัฐการประจำ

รองกรรมการการเลือกตั้ง จะมีผู้ช่วยตามสายงานดังต่อไปนี้ คือ ผู้อำนวยการ 1 คน นักกฎหมาย 1 คน และเลขานุการ 5 คน หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการ 13 คน

สำหรับสายบังคับบัญชาระดับต่ำสุด คือ

ระดับฝ่ายหรือแผนก จะมีเปลี่ยนอธิการจำนวน 5 – 8 คน ในปัจจุบันในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะมี 30 ฝ่าย หรือแผนก และจะมีเจ้าหน้าที่ประมาณ 350 คน (ครุยละเอียด โครงสร้างคณะกรรมการการเลือกตั้ง จากเอกสารประกอบหมายเลข 2)

ผู้อำนวยการการเลือกตั้ง: ระดับหลัก

ในแต่ละมลรัฐและเขตการปกครอง จะมีผู้อำนวยการการเลือกตั้ง (Chief Electoral Officer) โดยคณะกรรมการการการเลือกตั้งจะปรึกษากับรัฐบาลของแต่ละมลรัฐ แต่ตั้งเจ้าหน้าที่ระดับสูงคนใดคนหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งซึ่งจะต้องทำงานรัฐการควบคู่ไปกับการดูแลการเลือกตั้ง เพื่อควบคุมการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบริสุทธิ์ดิธรรม

ผู้อำนวยการเลือกตั้ง: ระดับอำเภอ

ในระดับอำเภอซึ่งเป็นระดับรองลงมาจากระดับมลรัฐ จะมีผู้อำนวยการเลือกตั้งระดับอำเภอ (District Election Officer) เพื่อให้คำปรึกษา ควบคุมดูแล ดำเนินการเลือกตั้งในระดับอำเภอ และประสานงานการเลือกตั้งในระดับอำเภอ

ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง

ในแต่ละเขตการเลือกตั้ง จะมีผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง (Returning Officer) ทำหน้าที่

จัดการเลือกตั้งในเขตที่ได้รับมอบหมาย ปกติ จะแต่งตั้งมาจากข้ารัฐการ District magistrate/ Deputy Commissioner/District Collector/ District Officer ให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ เขตการเลือกตั้งสำหรับสมาชิกรัฐสภา

ส่วนข้ารัฐการระดับของลงมา Sub-divisional Officer/Sub-divisional Magistrate/ Revenue Divisional Officer ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งสมาชิกแห่งมลรัฐ

ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งจะมีผู้ช่วย 1 – 3 คนหรืออาจจะมากกว่านั้น โดยได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมีหน้าที่ในการกำหนดที่ตั้งและจำนวนหน่วยเลือกตั้ง นอกเหนือไปผู้อำนวยการเขตเลือกตั้งยังมีอำนาจ กึ่งตุลาการสามารถตัดสินให้มีการตรวจนับคะแนนเลือกตั้งใหม่ได้

นายทะเบียนเลือกตั้ง

เป็นเจ้าหน้าที่เตรียมการเลือกตั้งสำหรับ แต่ละเขตการเลือกตั้ง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งจะปรึกษา กับรัฐบาลของมลรัฐ เพื่อ แต่งตั้งนายทะเบียนเลือกตั้งและอาจแต่งตั้ง ผู้ช่วยนายทะเบียนเลือกตั้งมาช่วยตรวจสอบ บัญชีทะเบียนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ทำบัตรเลือกตั้ง โดยปกติจะแต่งตั้งจากข้ารัฐการระดับหัวหน้า หน่วยงาน ของแต่ละอำเภอคนหนึ่งเป็นนายทะเบียนเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งสมาชิก สภาแห่งมลรัฐ

นายทะเบียนเลือกตั้งจะมีผู้ช่วยประมาณ

1 – 3 คน ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ การเลือกตั้ง

ทั้งนายทะเบียนเลือกตั้งและผู้ช่วยนายทะเบียนเลือกตั้งจะได้รับเงินพิเศษได้ ๆ สำหรับ การปฏิบัติงานในหน้าที่นอกจากเบี้ยเลี้ยงระหว่าง ที่มีการเลือกตั้ง ทั้งนี้ เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ ต้องรับใช้ชาติ

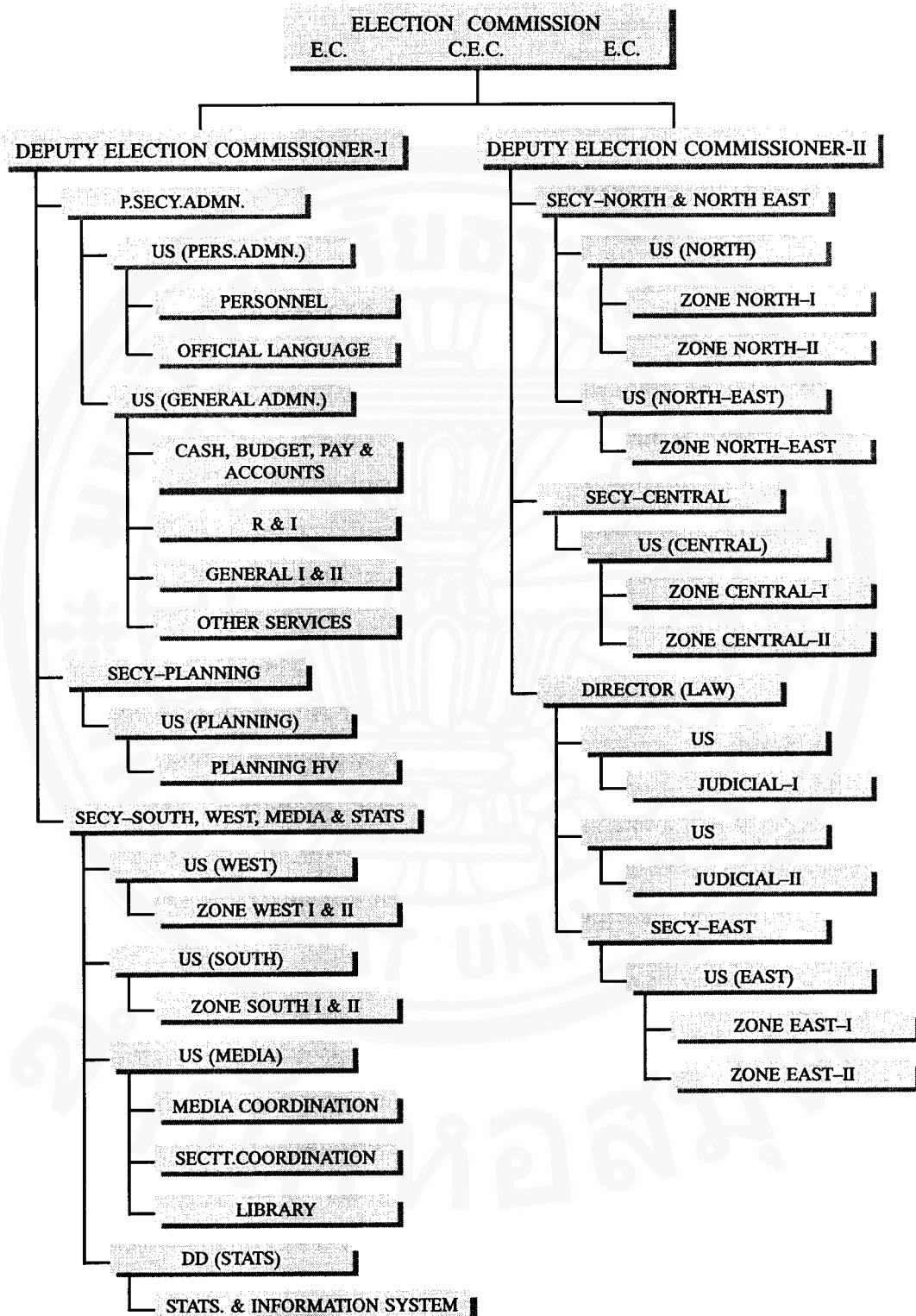
เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งครั้งที่ 11 ปี พ.ศ. 2539 มีหน่วยเลือกตั้ง 825,000 หน่วย การเลือกตั้ง แต่ละหน่วยต้องใช้เจ้าหน้าที่หน่วยละไม่น้อยกว่า 5 คน ในจำนวนนั้น 1 คน เป็นประธานหน่วยเลือกตั้ง (Presiding Officer) กรรมการหน่วยจำนวน 3 คน และอีก 1 คน เป็นเจ้าหน้าที่ ยกทีบบัตร ทั้ง 5 คน โดยปกติจะแต่งตั้งมา จากข้ารัฐการ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น เจ้าหน้าที่ดูแลหน่วยเลือกตั้งมักจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติรัฐการ มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องกฎหมายเลือกตั้งหรือ ผู้ที่มีเชื้อเลี้ยงในด้านความซื่อสัตย์สุจริต

การกำหนดเขตการเลือกตั้ง

คณะกรรมการกำหนดเขตการเลือกตั้ง เป็น ผู้กำหนดเขตการเลือกตั้งของสมาชิกรัฐสภาและ สมาชิกสภาแห่งมลรัฐ ตามรัฐธรรมนูญของ อินเดียมาตรา 81 กำหนดให้มีการกระจายจำนวน ที่นั่งของสมาชิก ตามหลักการดังต่อไปนี้

- จำนวนสมาชิกของแต่ละรัฐ ให้เป็นไป

ตามอัตราส่วนของพลเมืองกับที่นั่งของสมาชิกให้สอดคล้องกันในทุกรัฐ

2. จำนวนเขตแต่ละรัฐ ให้เป็นไปตามอัตราส่วนของพลเมืองกับที่นั่งของสมาชิกให้สอดคล้องกันในทุกรัฐ

ต่อมา ตามรัฐบัญญัติว่าด้วยการกำหนดเขตการเลือกตั้ง พ.ศ. 2515 ได้กำหนดการแบ่งเขตการเลือกตั้งเพิ่มขึ้นดังนี้

1. ทุกเขตการเลือกตั้ง จะต้องคำนึงถึงเหตุผลทางภูมิศาสตร์ ขนาดของพื้นที่ จำนวนประชากร เขตการปกครอง ความสะดวกในการคมนาคม และความสะดวกของประชาชน

2. เขตการเลือกตั้งของมลรัฐแต่ละเขตจะต้องอยู่ในเขตการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเดียว กันทั้งหมด

3. เขตการเลือกตั้งที่ส่วนใหญ่สำหรับภารณะจะต้องกระจายไปทุกรัฐเท่าที่จะสามารถกระทำได้

4. เขตเลือกตั้งที่กำหนดไว้สำหรับผู้อพยพ จะต้องคำนึงถึงที่ตั้งในพื้นที่ซึ่งมีอัตราส่วนของประชากรกลุ่มนี้ให้มากที่สุด

หน่วยเลือกตั้ง

ผู้อำนวยการเลือกตั้งระดับอำเภอ (District Election Officers) จะเป็นผู้กำหนดหน่วยเลือกตั้งโดยปกติจะใช้สถาบันการศึกษาของรัฐ อGENCY โรงเรียน ศาลากลางและ

สำนักงานปัญญาติ (เทียบเท่าสำนักงาน อ.บ.ต. ของประเทศไทย)

สำหรับในหน่วยเลือกตั้งหน่วยหนึ่งจะมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งประมาณ 700 – 800 คน และในเขตเลือกตั้งแต่ละเขตจะมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งตั้งแต่ 4 หมื่นคน ถึง 1.9 ล้านคน (ที่บ่อบรบ) ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว เขตการเลือกตั้งหนึ่งจะมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งเฉลี่ย 1.1 ล้านคน

บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (Electoral Rolls)

ในทุกเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งมลรัฐ จะต้องจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับการให้คำปรึกษา ควบคุมดูแลของคณะกรรมการการเลือกตั้ง บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จัดทำขึ้นนี้จะใช้สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาด้วย ดังนี้ทุกรัฐและเขตการปกครองจะต้องจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกโลกสภา ซึ่งจะประกอบด้วยบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งมลรัฐอยู่ด้วย

กรณีที่ได้มีประกาศบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปแล้ว แต่ปรากฏว่าสามีบุคคลไม่มีชื่อในบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีสิทธิร้องขอให้ใส่ชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จนถึงวันสุดท้ายของการสมัครรับเลือกตั้ง

กำหนดการเลือกตั้ง

ประธานอธิบดีจะประกาศให้มีการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกโลก สภาผู้ว่ารัฐการเป็น

ผู้ประกาศให้มีการเลือกตั้งทั่วไปสำหรับสมาชิกสภากองมลรัฐ และคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้ประกาศการเลือกตั้งซ้อม

คณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นผู้กำหนดวันเลือกตั้ง วันสมัครรับเลือกตั้ง การถอนใบสมัครรับเลือกตั้ง วันเลือกตั้งจะต้องกระทำหลังจากที่ผู้สมัครถอนใบสมัครรับเลือกตั้งแล้วไม่น้อยกว่า 14 วัน

การลงคะแนนเลือกตั้ง เวลา 07.00 – 17.00 น. และการหาเสียงจะต้องยุติก่อน 48 ชั่วโมงก่อนที่จะปิดที่บ็อกซ์เลือกตั้ง

การรับสมัคร

บุคคลที่สนใจจะลงสมัครรับเลือกตั้งจะต้องกรอกใบสมัครตามแบบใบสมัคร ซึ่งจะต้องระบุชื่อ อายุ ที่อยู่ รหัสไปรษณีย์ เขตการเลือกตั้ง ผู้สมัครไม่จำเป็นต้องสมัครในนามพรรคการเมือง แต่ต้องให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับรองจำนวน 10 คน ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกโลกสภากองต้องเสียค่าประกันสมัคร 10,000 รูปี ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภากองมลรัฐเสียค่าประกันการสมัคร 5,000 รูปี ส่วนผู้สมัครในส่วนของวรรณะและผ้าพันธ์ เสียค่าประกันครึ่งหนึ่งของแต่ละสภากอง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องยื่นใบสมัครต่อผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง (Returning Officer) ผู้สมัครสามารถที่จะถอนใบสมัครได้ตามเวลาที่กำหนด หลังจากนั้นผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้งจะประกาศรายชื่อผู้สมัครแข่งขันรับเลือกตั้ง

ข้อกำหนดเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของพระราชบัญญัติและผู้สมัครรับเลือกตั้ง

การหาเสียงของพระราชบัญญัติและผู้สมัครรับเลือกตั้งจะเริ่มรณรงค์หาเสียงได้นับตั้งแต่วันสุดท้ายที่ให้มีการถอนใบสมัครรับเลือกตั้งจนถึงก่อนวันเลือกตั้ง

พระราชบัญญัติและผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนจะต้องยุติการหาเสียงก่อน 48 ชั่วโมงก่อนปิดที่บ็อกซ์ลงคะแนนเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ออกข้อกำหนด เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของพระราชบัญญัติและผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่จะต้องเป็นไปอย่างสันติ และต้องเชื่อฟังคำสั่งของเจ้าหน้าที่ระหว่างการหาเสียง จนถึงประกาศผลการเลือกตั้ง ขณะเดียวกันก็ให้พระราชบัญญัติห้ามทั้งในส่วนกลางและมลรัฐได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตัวอย่าง และเพื่อเป็นหลักประกันให้ราษฎรทราบที่มีความแน่นหนาที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรมในระหว่างที่มีการหาเสียงเลือกตั้ง

ระบบการออกเสียงเลือกตั้ง

ระบบการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกโลกสภากองและสมาชิกวิทยาลัยสภากองจะเป็นแบบ “ระบบเขตเดียวคนเดียว เสียงข้างมากสูงสุดรอบเดียว” (The First Post System) ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกราษฎรสภากองและสมาชิกวิทยาลัยปาริชาตจะเป็นผู้แทนแบบระบบลัตต์ส่วน (The proportional representative system) ส่วนวิธีการลง

คงແນະຈະກາເຄື່ອງໝາຍຊື່ຜູ້ສັມຄັບແລະຮູປ່ກາພ
ຫຼືອສັນລັກຂອນໝາຍຜູ້ສັມຄັບຫຼືອພຣຄກາມເມື່ອງ

ບັດລັກຕັ້ງ

ຫລັງຈາກທີ່ຜູ້ສັມຄັບຮັບເລືອກຕັ້ງທີ່ໄປປະສົງ
ຈະເຂົ່າໜັນຮັບເລືອກຕັ້ງ ໄດ້ຂອງຄອນກາມສັມຄັບແລ້ວ
ຜູ້ອໍານວຍການເຂົດການເລືອກຕັ້ງ (Returning Officer)
ຈະນໍາຮາຍຊື່ຜູ້ສັມຄັບຮັບເລືອກຕັ້ງມາພິມພື້ອລົງໃນ
ບັດລັກຕັ້ງ ສ່ວນການພາກທີ່ຈະພິມພື້ອໃນບັດ ຄະ
ກຽມກາງການເລືອກຕັ້ງເປັນຜູ້ກໍາທຸນດການພາກທີ່ຈະໃຊ້
ໃນແຕ່ລະຫັອງຄືນ

ການເລືອກຕັ້ງກາງໄປຮົນຍື

ໃນປະເທດອິນເດີຍໄດ້ກຳຫົດໃຫ້ມີການ
ເລືອກຕັ້ງທາງໄປຮົນຍືສໍາຫັບຜູ້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງ
ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

1. ທ່ານ ຂ້າຮູ້ກາຮອງອິນເດີຍທີ່ອຳນວຍໄປ
ປົກລົງຕິດຕາມນອກປະເທດອິນເດີຍ
2. ຜູ້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງທີ່ຢູ່ຮ່ວ່າງຄູກຄຸມຂັ້ນ
3. ບຸກຄຄລື້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງທີ່ຈະນໍາໃຫ້ກໍາທຸນດການພາກ
ທີ່ຈະພິມພື້ອໃນບັດ ອາທິ
ເຊັ່ນ ປະເທດອິນເດີຍ ຮອງປະເທດອິນເດີຍ ຜູ້ວ່າ
ຮູ້ກາຮ ຄະຮັບຮູ້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງທີ່ຈະພິມພື້ອໃນບັດ
ແລະ
ຮູ້ບາລມຮັບຮູ້ ເລີ່ມ ແລະ
4. ຜູ້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງທີ່ຕ້ອງປົກລົງຕິດຫັນທີ່
ເລືອກຕັ້ງ

ຜູ້ສັງເກດການນີ້ເລືອກຕັ້ງ

ຄະນະການກາງເລືອກຕັ້ງຈະເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ
ຜູ້ສັງເກດການນີ້ເລືອກຕັ້ງ ແລະ ຜູ້ສັງເກດການນີ້
ເກີ່າວັກການໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລືອກຕັ້ງ

ຕາມຮັບບັນດາຢູ່ຕົ້ນວ່າດ້ວຍການເລືອກຕັ້ງສາມາຝຶກ
ສາກູ່ແຫ່ນຮາມງວກປີ 2494 ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ ພ.ສ.
2539 ມາດຮາ 20B ກຳຫົດໃຫ້ຜູ້ສັງເກດການນີ້
ມີອໍານາຈແລະໜ້າທີ່ເປັນຫຼຸ່ມເປັນຕາແຫ່ນຄະນະ
ກຽມກາງການເລືອກຕັ້ງໃນເຂດການເລືອກຕັ້ງ

ຄ້າມີຜູ້ສັມຄັບຫຼືອີ້ນຮັບຮັງເຮັນປັນຫາ
ເກີ່າວັກການດໍາເນີນການເລືອກຕັ້ງ ຜູ້ສັງເກດການນີ້
ອາຈາຍງານໄປຢັງຄະນະກຽມກາງການເລືອກຕັ້ງ
ຫຼືອດໍາເນີນການບາງອໍາງເຫັນທີ່ຈະເປັນ ຢີ້ອາຈ
ເສນອຕ່ອຜູ້ອໍານວຍການເຂົດການເລືອກຕັ້ງເພື່ອຢຸດ
ການນັບຄະແນນກ່ອນການປະກາດພິມພື້ອໃນບັດ
ແລະຮາຍງານຂ້ອເຫຼິຈິງໄປຢັງຄະນະກຽມກາງເລືອກຕັ້ງ

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຊັດຕຽບການທີ່ຄະນະກຽມກາງ
ການເລືອກຕັ້ງແຕ່ງຕັ້ງຈາກຂ້າຮູ້ກາຮອງຫຼຸ່ມຂອງ
ຮູ້ບາລກລາງ ຈຳນວນ 1,500 ດົກ ໄປສັງເກດການນີ້
ເລືອກຕັ້ງ ທັງໃນໜ່ວຍເລືອກຕັ້ງແລະການນັບຄະແນນ
ທີ່ປະເທດອິນເດີຍ* ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ການເລືອກຕັ້ງເປັນ
ໄປດ້ວຍຄວາມອີສະຮະແລະຢຸດອຽນ

ການນັບຄະແພແລະການປະກາດພິມພື້ອໃນບັດ

ຜູ້ອໍານວຍການເຂົດການເລືອກຕັ້ງ (Returning

*ຈາກການສັມການພື້ນ T.N. Seshan ອົດປະການຄະນະກຽມກາງການເລືອກຕັ້ງທີ່ຈະອິນເດີຍ ເນື້ອວັນທີ 19 ພຸດັງຈິກຍິນ
2540 ໃນ ກຽມກາງການທີ່ຈະອິນເດີຍ

Officer) เป็นผู้รับผิดชอบนับคะแนนและการประกาศผลการเลือกตั้งในเขตการเลือกตั้งของสมาชิกโกลสกา จะเป็นผู้กำหนดเวลา และสถานที่การนับคะแนน และชี้แจงข้อมูลต่างๆ ให้ผู้สมัครได้รับทราบ

คณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นผู้กำหนดแนวทางในการนับคะแนนและการประกาศผลแก่ผู้อำนวยการเขตการเลือกตั้ง และปฏิบัติหน้าที่กิจดุลการ เช่น สามารถตัดสินให้มีการนับคะแนนใหม่ หรือสั่งให้เลือกตั้งใหม่ภายใน 1 เดือน ถ้าเห็นว่ามีการทุจริตเกิดขึ้น

การนับคะแนนจะกระทำโดยการเทรวมบัตรเลือกตั้งคละเคล้าผสมกันไปในเขตการเลือกตั้งและนับคะแนน เมื่อเปิดบัตรขันคะแนนแล้ว ก็ให้หย่อนบัตรลงในกล่องของผู้สมัครคนนั้น (เฉลี่ยประมาณ 29 กล่อง) เสร็จแล้วนำนับคะแนนแต่ละกล่องอีกครั้ง

หลังนับคะแนนเสร็จ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งจะประกาศผลการเลือกตั้ง ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุด จะเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งและส่งผลการเลือกตั้งไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้อำนวยการการการเลือกตั้งของมูลรัฐและรัฐบาลกลาง

พระราชบัญญัติ

ตามรัฐบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2494 มาตรา 29A บัญญัติว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งของมูลรัฐและรัฐบาลกลาง เมืองอินเดีย มีลักษณะต่อไปนี้

การจดทะเบียนพระราชบัญญัติประกอบด้วย

คำขอจดทะเบียนพระราชบัญญัติเมืองจะต้องระบุข้อบังคับพระราชบัญญัติเมือง ชื่อพระราชบัญญัติ ชื่อคณะกรรมการเมืองจะต้องตั้งชื่นโดยเจตนาหมายและหลักการที่กำหนดไว้ในคำประราษฎร์รัฐธรรมนูญ คือ สังคมนิยม (Socialism) ไม่อิດศาสนາได้ศาสนาหนึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ (Secularism) ประชาธิปไตย (Democracy) ອอิปไตย (Sovereignty) ความสามัคคีและความเป็นเอกภาพของชาติ (Unity and Integrity of India) ด้วย

คณะกรรมการการเลือกตั้งยังได้กำหนดให้พระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติมีสัญลักษณ์ของพระราชบัญญัติและสมาชิกโกลสกา และสมาชิกสภาได้บัญญัติของทุกรัฐ ด้วย ชื่มี 2 ลักษณะคือ

1. สัญลักษณ์ที่สงวนไว้สำหรับพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติมีสัญญานี้

2. สัญลักษณ์อิสระสำหรับผู้สมัครอิสระและผู้สมัครในนามพระราชบัญญัติเมืองที่ลงทะเบียนแล้ว แต่ยังไม่มีการรับรอง

สัญลักษณ์เป็นสิ่งที่สำคัญในการเลือกตั้ง เพราะประชาชนส่วนใหญ่ใช้การศึกษา จึงต้องใช้สัญลักษณ์แทนตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งมีเพียง 8 พระองค์ ที่เป็นพระราชบัญญัติเมืองราชบัติ 38 พระองค์ เป็นพระราชบัญญัติเมืองราชบัติ 38 พระองค์ที่ลงทะเบียนแล้ว แต่ยังไม่มีการรับรอง

พรรค:ถ้าหาก

1. Bharatiya Janata Party – BJP.
2. Communist Party of India – CPI
3. Communist Party of India (Marxist) – CPI(M)
4. Indian National Congress – (Congress)
5. Janata Dal – JD
6. Samata Party – SMP
7. Janata Party – JP
8. All Indian Indira Congress (Tiwari) – Cong (T)

บัญชีค่าใช้จ่ายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถลงคะแนนได้ในวันที่กำหนดไว้ แต่ต้องนำบัญชีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งด้วยตัวเอง หรือผู้แทน การเลือกตั้ง ตั้งแต่วันสมัครรับเลือกตั้งจนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้ง

ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2538 ศาลสูงสุดของอินเดียได้ตัดสินคดีที่ได้รับการร้องเรียน (Writ Petition (Civil) No.24 of 1995) ว่า พรรคการเมืองก็จะต้องส่งรายละเอียดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งด้วย

ถ้าผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ส่งบัญชีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งภายในเวลาที่กำหนดไว้ ก็จะถูกตัดสิทธิการสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งลงโทษ

การร้องเรียนและฟ้องร้องการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจรับคำร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง หากมีการทุจริตเกิดขึ้น และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง (Election Tribunals)¹ ซึ่ง “การดำเนินคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 100 – 180 วัน มีลักษณะถือว่าการเลือกตั้งเป็นโมฆะ ให้เลือกตั้งใหม่ เพราะฝ่ายทุกกล่าวหามักจะถ่วงเวลา²

กรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งคุกรณีอาจฟ้องร้องไปที่ศาลสูงภายใน 45 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง และหลังจากที่ศาลมีคำสูงตัดสินคดีแล้ว สามารถถือหุธอรณ์คดีไปยังศาลสูงสุดเพื่อพิจารณาตัดสินใหม่อีกด้วย

¹India Calling, The Electoral System in India, Monthly Programme Journal of the External Service Division, of All India Radio, Vol. 40 May 1996 No. 5 P. 2

²ดร.อมร รักษาสัตย์, “ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง “เซชัน” แห่งอินเดียที่สุดในโลก”, เดลินิวส์, ฉบับวันจันทร์ที่ 8 ธันวาคม 2540, หน้า 3

เช่นกรณีที่นายราช นเรนทร์ ยื่นฟ้อง นาง อินทิรา คานธี ต่อศาลสูง ณ เมืองอัลลาบาดี รัฐอุตตรประเทศ หลังจากการเลือกตั้งผ่านไป เพียงหนึ่งเดือน โดยกล่าวหาว่านางอินทิรา คานธีทุจริตการเลือกตั้งในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2514 ซึ่งนางอินทิรา คานธี สมควรรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Lok Sabha) เขตเร บารี โดยใช้เจ้าหน้าที่ สถานที่ อุปกรณ์ เช่น เครื่องบิน เครื่องขยายเสียง มี การให้สินบนแก่ประชาชน ตลอดจนการใช้จ่าย เงินเกินกว่าที่ทางการกำหนด

ศาลสูงใช้เวลาพิจารณาคดีนี้นานถึง 4 ปี จนถึงวันที่ 12 มิถุนายน 2518 ศาลสูงได้ตัดสิน ว่านางมีความผิดฐานทุจริตการเลือกตั้ง โดย วินิจฉัยว่านางอินทิรา คานธี ได้ใช้เจ้าหน้าที่ และทรัพย์สินของรัฐในการช่วยหาเสียงจริง ส่วนข้อหาใช้จ่ายเงินเพื่อหาเสียงเกินกว่าที่ทาง การกำหนด ศาลได้ข้ามให้นางอินทิรา คานธี พ้นจากข้อหาในประเด็นนี้

เมื่อศาลมีตัดสินให้นางอินทิรา คานธี มี ความผิดฐานทุจริตในการหาเสียงเลือกตั้งทั่วไป ปี 2514 จริง นางอินทิรา คานธี จึงถูกตัดสิน ให้พ้นสภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และถูกตัดสินห้ามมิให้สมควรรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเวลานาน 6 ปี ซึ่ง ก็หมายความว่า นางอินทิรา คานธี จะต้อง พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีด้วย

³คุรายละเอียดเพิ่มเติมใน รศ.ประณต นันทิยะกุล, การเมืองการปกครองอินเดีย, ภาควิชาการปกครอง คณะ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ตามโครงการส่งเสริมการเขียนตำราพื้นฐานสำหรับวิชาในหลักสูตรประจำของ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ) 2531 หน้า 5 – 14

แต่นางอินทิรา คานธี ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ศาลสูงสุดตามที่ศาลสูง ณ เมืองอัลลาบาดี เปิดโอกาสให้ ในที่สุดศาลสูงสุดรับการอุทธรณ์ โดยให้นางคงอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ แต่ ไม่มีสิทธิ์ในการออกเสียงและอภิปรายในสภา ผู้แทนราษฎร³

คำใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ระหว่าง การจัดการเลือกตั้ง รัฐบาลกลางกับรัฐบาล มวลรัฐธรรม์ค่าใช้จ่ายคนละครึ่ง คือ 50% ในส่วน การเตรียมการเลือกตั้ง การจัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งและดำเนินการเลือกตั้ง

ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกโกลสภา รัฐบาล กลางเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ในส่วนการเลือกตั้ง สมาชิก วิหารสภา รัฐบาลมวลรัฐจะเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่าย

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี การเลือกตั้ง กลางเทอมและการเลือกตั้งซ่อม การเลือกตั้ง สมาชิกราชยสภา รัฐบาลกลางเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่าย ส่วนการเลือกตั้งสมาชิกวิหาร ปาริชาด (สภาสูงของมวลรัฐ) ค่าใช้จ่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งหมดรัฐบาลมวลรัฐเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่าย

ข้อบกพร่องของการเลือกตั้งในอินเดีย

ท่าน ที.เอ็น.เซชัน อธิบดีประธานกรรมการการเลือกตั้งของอินเดีย ได้รายงานไว้ในหนังสือของท่าน (Seshan : An Intimate Story) ว่ามี 150 ประการที่สำคัญคือ⁴

1. บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ดีพอดีสมบูรณ์และครบถ้วน

2. หน่วยเลือกตั้งไม่สะอาดแก่ผู้มาลงคะแนน

3. มีการซุ่มเขยุคุกความหลายรูปแบบ เช่น ทุบตี ทำร้ายร่างกายลูกเมีย ขوا้งระเบิด เอายาพิษใส่ปอน้ำ หรือซุ่มบังคับทางอ้อม เช่น ไม่ยอมให้เข้ามา ไม่ซื้อผลิตผลไปขายให้หรือไปรบกวนเวลาหาเลี้ยง

4. คอร์รัปชันมีหล่ายรูปแบบ เช่น ใช้เงินซื้อเสียงขายโดยตรง ซึ่งมีไม่มากนัก ให้วิธีแจกของตั้งแต่ขนมหวาน ไปถึงหมุดทองฝังจมูก แต่ที่นิยมกันมาก คือ เอาเหล้าให้พ่อ เอาผ้าให้แม่ เอาขนมให้ลูก ส่วนการครอบจำเจ้าหน้าที่ ก็มีทั้งวิธีคุกความหรือล่อด้วยอาภารสินจ้าง

5. หาเลี้ยงแบบให้ร้ายป้ายสีของผู้สมัคร มักจะยังเรื่องชาติ ขั้นวรรณะ ศาสนา นิกาย และภาษา ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ทำกันอย่างแพร่หลาย

6. การใช้เงินเกินกำหนด ทั้งที่ผู้สมัครมีสิทธิให้ได้ไม่เกิน 1.5 แสนรูปี ($1 \text{ รูปี} = 1.06 \text{ บาท}$) แต่ก็มีคนจ่ายถึง 80 ล้านรูปี เนื่องจากรัฐบาลไม่เครื่องร่วมมือ มีหน้าที่ซั่งออกกฎหมายว่าเงินค่าใช้จ่ายของผู้สมัครจะไม่รวมกับค่าใช้จ่ายพรรค และพรรคร่วมแม้คณะกรรมการการเลือกตั้งจะคัดค้านแต่ก็ไม่สำเร็จ

7. ปัญหารื่องงบประมาณ และการออกกฎหมายข้อบังคับ สถาบัน มักจะไม่อยากอนุมัติให้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดการเลือกตั้ง

แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องของการเลือกตั้ง

1. ในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งได้แต่งตั้งนายทะเบียนประจำเขตเลือกตั้ง (Electoral Registrations Officer) ขึ้นมาทำหน้าที่ ในเวลาที่ไม่มีการเลือกตั้งก็ทำหน้าที่จดทะเบียนผู้มีสิทธิรับเลือกตั้ง และจัดทำบัตรประจำตัวผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปพร้อมๆ กัน แต่ก็ยังมีปัญหา เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งของอินเดียมีประมาณ 590 ล้านคน อินเดียจึงยอมให้ผู้ที่มีชื่อในทะเบียนบ้าน แม้ไม่ได้จดทะเบียนหรือทำบัตรประจำตัว ก็มีสิทธิเลือกตั้งได้ หากมีผู้ยื่นยันว่าบุคคลผู้นั้นคือบุคคลที่อยู่ในเขตการเลือกตั้งนั้น⁵

2. หน่วยเลือกตั้งไม่สะอาดแก่ผู้มาลง

⁴ดร.อมร รักษาสัตย์, อ้างแล้ว, หน้า 3

⁵สัมภาษณ์ ศาสตราจารย์ ดร.กรรมล ทองธรรมชาติ ณ ห้องพักในโรงแรมโศก เดลี ประเทศไทยเดีย เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2540

คะแนนนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาแก้ไขมิให้หน่วยเลือกตั้งต้องอยู่ห่างไกลที่พักของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมากนัก โดยปกติหน่วยเลือกตั้งจะอยู่ห่างจากที่พักประมาณ 2-3 กิโลเมตร

3. การซุ่มเข้าไปคุกคาม คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ใช้สำรวจของรัฐบาลกลางเข้าไปรักษาดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชน เพราะมีประสิทธิภาพมากกว่า สำรวจของห้องถัง ซึ่งมักจะมีความสนิทสนมกับผู้สมควรรับเลือกตั้ง และบางครั้งเอนเอียงเข้าข้างผู้สมควรรับเลือกตั้งบางคน

4. การส่งข่าวร้ายการขันผู้ใหญ่จากรัฐการส่วนกลางเป็นชุด ตรวจการเลือกตั้งจำนวนประมาณ 1,500 คน ชุดละ 3 คน ไปตรวจการเลือกตั้งทั่วประเทศ เพื่อให้การเลือกตั้งมีความเป็น

อิสระเสรี บริสุทธิ์และยุติธรรม

5. ข่าวร้ายการที่ยึดตัวมาช่วยการเลือกตั้งจะไม่ใช้ข่าวร้ายจากการหน่วยเดียวกัน แต่จะคละกันระหว่างฝ่ายสรพาร์ค ศึกษา นายอำเภอ

ปลัดอำเภอ เพราะถ้ามาจากหน่วยเดียวกันเกรงว่าจะร่วมกันทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้ ดังนั้นข่าวร้ายการที่ขึ้นอยู่มาช่วยงานจะต้องเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริต และต้องใจถึง จึงจะทำให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความ

เรียบร้อย

การตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจสอบของศาลสูง แต่ศาลสูงจะไม่สวนหรือตัดสินคดีเกี่ยวกับการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ต่อเมื่อผู้ได้รับความเสียหายจากการตัดสินของคณะกรรมการการเลือกตั้งมาร้องเรียนต่อศาลสูง

ขณะ แสดงว่าถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้งกล้าที่จะตัดสินใจให้การเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นโมฆะก็อาจจะทำให้การเลือกตั้งครั้งต่อไปผู้สมควรรับเลือกตั้งจะไม่มีโครงล้าทุจริตการเลือกตั้งอีก

7. ปัญหาเรื่องการเงิน ชีวิৎสภาวะฯ มักจะไม่อยากอนุมัติให้ โดยปกติการขอเงินงบประมาณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมายและยุติธรรม จะเป็นผู้ดูแลและเป็นผู้ซึ่งแจ้งงบประมาณในส่วนนี้ และหากจะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการไปด้วยความอิสระจริง จะต้องให้งบประมาณเป็นแบบกองทุนพิเศษที่เรียกว่า Consolidated Fund โดยการบรรจุไว้ในงบประมาณและให้รัฐสภาเป็นผู้อนุมัติ

ส่วนการออกกฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายข้อบังคับ ควรจะให้อำนาจแก่คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ออกกฎหมาย หรือข้อบังคับได้เอง เพื่อความคล่องตัวในการดำเนินการเลือกตั้ง

สรุป

ตามเจตนาرمย์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้ประเทศไทยเดียวมีการปกครองตามระบบประชาธิปไตย ระบบบัตรัฐสภา มีอุดมการณ์มุ่งที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยวางรากฐานอยู่บนลิทธิคivism เสมอภาค เสรีภาพ และการดราภาพ มีการเลือกตั้งอย่างอิสระเสรี และยุติธรรม

คณะกรรมการการเลือกตั้งของอินเดีย นับว่าดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพดีพอสมควร มีอำนาจพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น อำนาจประกาศวันเลือกตั้ง อำนาจขอรับรองตัววาระรัฐการ และ

พนักงานของรัฐทุกประเภท มีอำนาจให้ความเห็นชอบบุคคลที่ส่วนรัฐการตั้งมาช่วยงาน มีอำนาจรายงานเจ้าสังกัด ให้ลงโทษข้าราชการที่บกพร่องไม่เต็มใจปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนมีอำนาจควบคุมตรวจสอบการใช้เงินของผู้สมัครโดยละเอียด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีอำนาจตามกฎหมาย สามารถออกกฎหมายเบื้องต้น ข้อบังคับต่างๆ ได้เอง แต่ถ้าไม่ได้คนดี คนเก่ง คนกล้าหาญ กล้าตัดสินใจเข้าไปปฏิบัติงานแล้ว การดำเนินการจัดการเลือกตั้ง คงจะทำให้ประสบผลสำเร็จอย่างจริงจังได้ยาก หากจะให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างอิสระเสรี บริสุทธิ์ ยุติธรรม

ดังนั้นในระยะแรก ๆ ของการจัดการเลือกตั้ง จึงมีความจำเป็นต้องสรรหาคนดีมีความรู้ความสามารถไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด เป็นผู้ที่ได้รับความยกย่องว่าเป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของคนทั่วไปที่เรียกได้วาเป็นปุชนียบุคคล มาปฏิบัติงานในคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็จะทำให้การดำเนินการจัดการเลือกตั้งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจะทำให้สามารถเลือกสรรคนดีมีคุณธรรมเข้าสู่ระบบการเมืองได้

ข้อสังเกตจากการศึกษาดูงานตามโครงการวิจัยเรื่องการจัดตั้งสำนักงานคณบัญชีระบบการการเลือกตั้งขึ้นในประเทศไทย ณ ประเทศไทยเดียว

1. คณบัญชีเดินทางไปศึกษาดูงานตาม

โครงการวิจัยเรื่องการจัดตั้งสำนักงานการเลือกตั้งขึ้นในประเทศไทย ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักษาสัตย์ และรองศาสตราจารย์ ประณต นันทิยะกุล ระหว่างวันที่ 16 – 22 พฤษภาคม 2540 ณ กรุงเดลี ประเทศไทยอินเดีย โดยเป็นแขกรับเชิญของ Sri P.A. SANGMA ประธานโลกสภา (Speaker of Lok Sabha) โดยคุณวิชัย วรรณลิน เอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศไทยอินเดีย เป็นผู้ต้อนรับและประสานงาน การศึกษาดูงานให้ทั่วหมู่อย่างดีเยี่ยม

2. ได้ไปพบปะสนทนากลุ่มจัดการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้งของประเทศไทยอินเดีย ดังต่อไปนี้

2.1 Sri RAMAKANT D.KHALAP สมาชิกรัฐสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกฎหมายและยุติธรรม

2.2 Sri T.N. Seshan อธิบดีประธานกรรมการการเลือกตั้ง

2.3 Sri Dr. M.s. GILL ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

2.4 Sri G.V.G. KOISHNOMUTHY กรรมการการเลือกตั้ง

2.5 Sri J.m. LYNGDOH กรรมการการเลือกตั้ง

2.6 Sri SUBAS PANI รองกรรมการการเลือกตั้ง (เป็นข้ารัฐการอินเดีย)

2.7 Sri SAYAN CHATTERJEE กรรมการการเลือกตั้ง (เป็นข้ารัฐการอินเดีย)

2.8 Sri O.P. KELKAR ผู้อำนวยการการการเลือกตั้งระดับมูลรัฐ

2.9 Sri PREM CHAND เจ้าหน้าที่ทะเบียนระดับเขตเลือกตั้ง

3. คณะกรรมการการเลือกตั้งจะดำเนินการเลือกตั้งให้อิสระเสรี บริสุทธิ์ ยุติธรรม ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องเป็นคนกลางหาญ กล้าตัดสินใจ ต้องเป็นกลางทางการเมือง ไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ จึงจะสามารถดำเนินการจัดการเลือกตั้งด้วยความเรียบร้อย

4. คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถใช้อำนาจได้ตามที่กฎหมายกำหนด และสามารถออกกฎหมายเบื้องต้น ข้อบังคับ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ จะทำให้การดำเนินการจัดการเลือกตั้งและควบคุมการเลือกตั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. ข้ารัฐการที่ถูกขอตัวให้มาช่วยรัฐการจะต้องทำงานด้วยความเต็มใจและตั้งใจทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นกลางทางการเมือง ไม่เกรงกลัวนักการเมือง กล้าที่จะตัดสินใจ หากเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ถูกไม่ควรกฎหมายก็ต้องตัดสินใจ ข้อบังคับก็ต้องมีผลโดยหากได้คนไม่ดีเข้าไปปฏิบัติงาน

6. การควบคุมและการจัดการเลือกตั้งจะให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยจะต้องใช้สำรวจ

ของส่วนกลางไปควบคุมดูแลการเลือกตั้ง เพราะตัวรวมของห้องถิ่นมักจะสนิทสนมกับผู้สมัครและเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งข้ารัฐการชั้นผู้ใหญ่จำนวน 1,500 คน เป็นชุดตรวจการชุดละ 3 คน ไปตรวจการดูแลการจัดการเลือกตั้งทั้ง 543 หน่วย

7. ด้านงบประมาณ ในส่วนการจัดการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาจะใช้งบของรัฐบาลกลาง เช่นเดียวกับการจัดสรรงบประมาณให้กับฝ่ายตุลาการที่เรียกว่า “Consolidated Fund” ส่วนมลรัฐและการปักครองห้องถิ่นจะใช้งบของรัฐบาลมลรัฐ รัฐบาลแต่ละส่วนจะจัดสรรให้ตามความต้องการ

8. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มี Deputy Commissioners 2 คน ซึ่งเกี่ยบเท่ากับเลขอิทธิพลทางภูมิศาสตร์ เลขอิทธิการุณย์ ทำหน้าที่รองรับนโยบายปฏิบัติตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมาย มีข้ารัฐการเข่นเดียวกับข้ารัฐการผลเรือนของอินเดีย จำนวน 350 คน สำหรับในส่วนของมลรัฐให้วิธียึดตัวข้ารัฐการและคณะกรรมการการเลือกตั้งจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งตำแหน่ง โดยมีได้รับเงินเพิ่มพิเศษ เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยชาติ

9. หน่วยเลือกตั้งของอินเดียทั่วประเทศในการเลือกตั้ง ครั้งที่ 11 พ.ศ. 2539 มี 852,000 หน่วย หน่วยเลือกตั้งต้องให้เจ้าหน้าที่อย่างน้อย 5 คน คนหนึ่งเป็นประธาน

(Presiding Officer) กรรมการ 3 คน และเจ้าหน้าที่ยกหีบอึก 1 คน ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นข้ารัฐการประจำทั้งสิ้น

10. พระครการเมืองในอินเดียมี 3 ระดับคือ พระครະดับชาติ พระครະดับห้องถิ่น และพระครະที่จดทะเบียนแต่ยังไม่ได้รับการรับรองสามารถส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ และรวมทั้งเอกบุคคลสามารถสมัครรับเลือกตั้งได้อย่างอิสระ

เมื่อสิ้นสุดการหาเสียงและประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว พระครการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องทำรายงานแจ้งค่าใช้จ่ายเสนอต่อ คณะกรรมการการเลือกตั้ง

11. การจัดการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งดูแล ควบคุมการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาแห่งมลรัฐ ส่วนของการเลือกตั้งห้องถิ่นมอบให้แต่ละห้องถิ่นและมลรัฐเป็นผู้ดูแลจัดการเลือกตั้งกันเอง

12. การร่วมมือร่วมใจกัน ช่วยกันจัดการเลือกตั้งทั้งในระดับรัฐบาลกลาง รัฐบาลมลรัฐ เป็นลักษณะการทำงานพิเศษ ไม่มีเงินเพิ่มพิเศษ ยกเว้นเบี้ยเลี้ยงระหว่างที่มีการเลือกตั้งตั้งแต่ข้ารัฐการชั้นผู้ใหญ่ของรัฐบาลกลางในชุดตรวจการ ลงไปถึงข้ารัฐการที่ประจำหน่วยเลือกตั้งจำนวนนับล้านคน ทำให้การจัดการเลือกตั้งของอินเดียเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีความเป็นอิสระ และบริสุทธิ์ด้วยธรรมด้วยในระดับหนึ่ง

